

Зрителитѣ заржкоплѣскаха. Играчѣтъ и момченцето се поклониха на всички страни.

Двама прислужници изнесоха дълъгъ прѣтъ съ желѣзна дръжка на единия край.

Играчѣтъ и момчето дойдоха въ срѣдата на игрището и отново се поклониха.

Играчѣтъ хвана за гърба момчето и го преобърна три пѣти въ въздуха. После взе прѣта и го закрепилъ отвесно на пояса си. Желѣзниятъ му край остана отгоре.

Играчѣтъ даде знакъ. Момчето се качи веднага на плещитѣ му. После обхвана прѣта съ рѣце и крака, и почна да се издига нагоре. Стигна края на прѣта и изпрати въздушни цѣлувки.

— Браво, браво! — загърмѣ циркѣтъ.

После отново всичко замлъкна. Прѣтѣтъ се полюшваше. Виждаше се съ какъвъ голѣмъ трудъ го закрепяше играчѣтъ.

— Браво, браво! — се чуха отново гласове.

— Стига!... Стига! — се обади отъ нѣколко мѣста зрителитѣ.

Момченцето седна на желѣзната дръжка на прѣта и изпрати пакъ въздушни цѣлувки.

Играчѣтъ не снемаше очи отъ момчето. Той му пришепна нѣщо.

То се хвана съ рѣце о желѣзната дръжка, и почна предпазливо да спуска крака и да се свлича по гърбъ. Сега трѣбваше да направи най-мѣжното нѣщо: да се застои на гърба си и после изведнажъ да увисне въ въздуха, като се крепи само съ подколѣнетѣ си.

Момчето се застои на гърба си. Зрителитѣ потрепераха.

